

Az utolsó szám – Beszámoló a Várkonyi Alapítványnak

Az utolsó szám létrehozása komoly szakmai tapasztalat volt a szerkesztőség minden tagja számára. A szerkesztési munkálatok során olyan szöveg- és fotóanyagokat válogattunk és fejlesztettünk, amit az egyetemi közösség tagjai hoztak létre, így a szerkesztők kapcsolatokat alakítottak ki a közösségen belül, tapasztalatra tettek szert, hogyan lehet mások munkáit nyomdakésszé alakítani, míg a közösség tagjai visszajelzést kaptak az anyagaikra és azok megjelenhettek nyomtatásban, ami által szélesebb közönség számára is elérhetővé és hivatkozhatóvá váltak. A szerkesztőség ezen kívül betekintést nyert egy lapalapítás jogi és logisztikai procedúrájába, lehetőséget kapott arra, hogy megismerhesse, hogyan működik egy nyomdával való egyeztetés, egy nyomtatvány hivatalos bejelentése, az ISSN-szám igénylése és a folyóiratok archivációja a közkönyvtárakban (Széchenyi Könyvtár, Szabó Ervin, az Egyetem saját könyvtára). A közösség számára egy új felület jött létre, ahol az irodalmi anyagait publikálhatja, gondolatait rögzítheti és egymással megvitathatja. Az irodalmi anyagokon kívül tudományos jellegű írások publikálására is lehetőséget biztosít a hallgatóknak, illetve a tanároknak. A profi korrektorok tiszteletdíja lehetővé tette, hogy a kiadvány egy komoly folyóirat összeszedettségével jöhessen létre, elkerülve azokat az elírásokat, elütéseket, figyelmetlenségeket, amik egy egyetemi folyóiratot gyakran jellemeznek, egyúttal külső szemként plusz segítséget is jelentettek, mivel a szerkesztőség tagjai közül csak ők nem vesznek részt az egyetemi életben, rámutattak olyan hiányosságokra, amik esetleg külsős olvasók számára nem lennének érthetőek.